

Jaume Pintó Casanovas

LA MILITÀNCIA

Jo era capellà. I era consiliari del MIJAC de la diòcesi de Vic. Hi va haver una vegada -em sembla que era l'any 68¹- que hi va haver un referèndum. El Franco no recordo què demanava, però sí que recordo que a mi el del bisbat, el que pagava, -per entendre'ns-, em va enviar una petita nota a màquina dient que recordéssim -la va donar a tots els capellans, suposo- que com a funcionaris de l'estat teníem l'obligació d'anar a votar i hi havia alguna amenaça avalada, dient que si no ho fèiem no cobraríem. Era una nota molt curta, de dues ratlles, però jo vaig interpretar això. A mi això em va sobtar. Em va sobtar que jo fos funcionari de l'estat, encara que en el fons devia ser veritat.

I bé, era a Vic, estava amb els escoltes. Hi havia un xicot que treballava a can Girbau de les rentadores. Vam estar parlant i jo li vaig dir que, és clar, que jo ja n'estava fart, que jo renunciava a la paga de capellà i que em fes les gestions a veure si a can Girbau m'admetrien a treballar per poder viure. I sí, em van admetre i treballava no sé si cinc hores cada dia muntant rentadores. I així vaig anar fent: havia renunciat a la paga de capellà i anava vivint de les rentadores de can Girbau.

Llavors això no sé quant temps va durar, no me'n recordo, tres o quatre anys. I llavors el bisbe em va enviar a Ripoll a fer de vicari al reial monestir. I a Ripoll, és clar, jo m'havia de guanyar les garrofes i vaig començar fent hores amb el Solé i Palau: muntava persianetes d'extractors. Això feia allà a la rectoria de Ripoll.

Llavors, és clar, guanyava molts pocs calés, tot sigui dit, perquè era una feina molt mal pagada. Vaig fer gestions per entrar a treballar a la Casals, però a fer-hi hores també, perquè jo no era un capellà obrer: era un capellà que intentava guanyar-me el menjar treballant. Llavors, per una sèrie de raons, el Casals semblava que no tenia cap interès a no admetre'm, però al final, per una sèrie de raons que jo no he sabut mai exactament, encara que les suposo, em van dir que no, que al Casals no hi podia entrar a treballar i ja està.

Llavors hi havia una fàbrica tèxtil que ja no hi és, la Ballvé, i sé que buscaven feina. I ja em tens allà demanant feina. Van quedar una

¹ Es deu referir al referèndum del desembre de 1966 en què es va posar a votació la Ley Orgánica del Estado.

mica sobtats quan els vaig dir que era el vicari de Ripoll. Però em van dir: *"si vols venir a treballar, cap problema: el torn de nit"*. I sí, llavors ja hi treballava la jornada sencera i hi vaig treballar tres anys.

Llavors tota aquesta gent de les Plataformes tenien un capellà obrer desterrat a Ripoll que els anava molt bé per als seus interessos. A més, jo a la fàbrica era ben considerat per la gent que treballàvem sobretot al torn de nit, que ens coneixíem. I així va ser que em vaig ficar a les Plataformes Anticapitalistes. Vaig continuar treballant a Ripoll fins que un dia em va cridar el bisbe i em va preguntar quin pla portava. I li vaig dir: *"tal com van les coses, plegar de capellà"*. I així ho vam deixar.

Llavors em van condemnar a fer la *mili* als trenta anys, al campament. I una vegada acabat això, vaig venir aquí a Manresa i vaig agafar feina a la Mafrica, fent d'electricista.